

eleemosynis, et aliis bonis operibus invigilent, ut Dominus ad dignum fructum veræ poenitentiae eos perducatur; quodque feria quinta in Coena Domini redeant, quoniam tunc in sanctam Ecclesiam reducentur, quam usque tunc ingredi non præsumant. Et mox Pontifice cum processione ad chorum redeunte, valvæ Ecclesiae ante oculos eorum clauduntur, et incipitur Missa, et proceditur ordine suo.

DE RECONCILIATIONE POENITENTIUM,

QUE FIT IN FERIA QUINTA COENÆ DOMINI.

FERIA quinta Coenæ Domini reconciliantur poenitentes, quibus ab Ecclesia solemnem agere poenitentiam injunctum est, qui in capite Quadragesimæ de ipsa ejeeti fuerunt.

Pontifex paratus amictu, alba, stola, pluviali coloris violacei, mitra simplici, et baculo Pastoralis, ministris etiam paratis, et insuper quatuor Subdiaconis paratis, et uno Diacono de antiquioribus induto solemniter, atque Archidiacono cum amictu, alba, et stola sine dalmatica, prosternit se super faldistorium coram altari, dicens cum præfatis ministris et Clero septem Psalmos poenitentiales, ut supra. 8. et Litanias, ut supra. 15. Poenitentes vero tunc ante fores Ecclesiae nudis pedibus ad terram prostrati manent, tenentes in manibus cereos extinctos. Cumque in Litanis dictum fuerit :
Omnes sancti Patriarchæ, et Prophætæ.
R. Orate pro nobis.

Et idem a Choro fuerit responsum, paulisper substituitur; et tunc Pontifex mittit ad poenitentes duos Subdiaconos candelas accensas in manibus ferentes. Qui

cum ad portam pervenerint, stantes in limine ostii, elevatis manibus, ostendunt illis candelas accensas, dicentes Antiphonam :

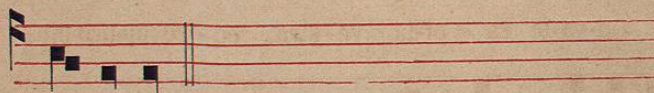
3 Toni.

Vi-vo e - go, di-cit Do-mi-nus : no-lo mortem

pec-ca-to - ris, sed ut ma - gis con-ver-ta - tur,

et vi-vat.

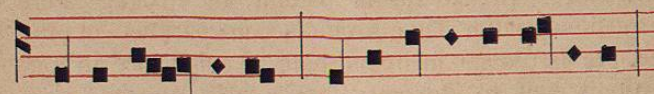
Qua finita, extinguunt mox ipsas candelas coram illis, et revertuntur ad locum suum. Et proceditur in Litaniiis. Cumque dictum fuerit :

Omnes sancti Mátyres.

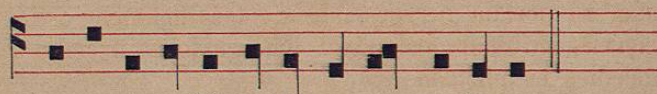
℞. Oráte pro nobis.

Et idem a Choro responsum fuerit, tunc etiam substituitur a Litaniiis, et Pontifex mittit ad illos duos alios Subdiaconos, simili modo, cum candelis accensis, qui in limine ostii constituti cantant Antiphonam :

5 Toni.

Di-cit Do - mi-nus : Pœ-ni-ten-ti-am a - gi-te,

ap-propinqua-bit e-nim regnum cœ-lo-rum.

Et mox extinctis candelis, ut prius revertuntur ad locum suum. Et proceditur in Litaniiis usque ad Agnus Dei, exclusive.

Tunc Pontifex mittit ad illos unum senem Diaconum indutum, ut supra, cum magno cereo illuminato. Ille igitur in limine ostii constitutus cantat Antiphonam :

2 Toni.

Le-va-te ca - pi-ta ve-stra, ee - ce ap-pro-pin-

quabit re-dem-pti-o ve-stra.

Et tunc accenduntur candelæ poenitentium ex illo cereo. Cereus autem ille non extinguitur, sed Diaconus cum eo accenso revertitur. Et tunc dicitur in Litaniiis :

Agnus Dei qui tollis peccata mundi.

℞. Parce nobis Dómine.

Et alia usque in finem. Quo dicto, Pontifex ab accubitu surgens cum ministris, et Clero, cruce, thuribulo, cereis, et omni paratu præcedentibus, egreditur extra chorum Ecclesiæ. Et parato sibi quasi in medio Ecclesiæ faldistorio, sedet respiciens ad ostium Ecclesiæ, Clero per choros versus ipsum ostium ab utroque latere disposito seriatim. Tunc Archidiaconus paratus, ut præmissum est, stans in limine ostii, excelsa voce in tono lectionis dicit ad illos ante ostium foris stantes :
State in siléntio : audiéntes audite.

Indicto itaque silentio, vertens se ad Pontificem, dicit similiter in tono Lectionis :

ADEST, o venerabilis Póntifex, tempus accéptum, dies propitiatiónis divinæ, et salutis humanæ, quo mors intéritum, et vita accépit æténa principium; quando in vinea Dómini Sábaoth, sic novórum pálmitum plantatio sarcienda est, ut purgétur execratió vetustátis. Quamvis enim a divitiis bonitátis et pietátis Dei, nihil témporis vacet, nunc tamen et largior est per indulgéntiam remissio peccatórum, et copiosior per grátiam assumptio renascéntium. Augémur regenerándis, créscimus revérsis. Lavant aquæ; lavant lácrymæ. Inde est gáudium de assumptiône vocatórum; hinc lætítia de absolutiône poeniténtium. Inde est, quod súpplices fámuli tui, posteaquam in várias formas criminum, negléctu mandatórum cœléstium, et morum probatórum transgressiône cecidérunt, humiliáti ac prostráti

prophética ad Dóminum voce clamant dicétes : Peccávimus, injúste égimus; iniquitátem fécimus. Miserére nostri, Dómine. Evagélícam vocem non frustratória aure capiétes : Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur. Manducavérunt, sicut scriptum est, panem dolóris : lácrymis stratum suum rigavérunt; cor suum luctu, corpus afflixérunt jejúniis, ut animárum reciperent, quam perdidérant, sanitátem. Unicum itaque est poeniténtiæ suffrágium, quod et singulis prodest, et ómnibus in cômúne succúrrit.

His dictis, Pontifex surgens accedit cum ministris ad ostium Ecclesiæ, Clericorum Choro se non movente. Et stans in medio ostii facit eis brevem exhortationem de clementia divina, et de veniæ promissione, dicens eis, qualiter mox in Ecclesiam reducentur, et qualiter vivere debent. Quo facto, cantat Antiphonam :

7 Toni.

Ve-ni - te, ve-ni - te, ve-ni-te fi - li-i,

au-di - te me, ti-mo-rem Do-mi-ni do-ce-bo vos.

Quà diéta, Diaconus ex parte poenitentium stans dicit pro eis :

Flectámus génuá.

Tunc omnes genua flectunt poenitentes.

Quo facto, Diaconus ex parte Pontificis dicit : Leváte.

Et Episcopus secundo dicit dictam Antiphonam : Venite, venite, etc.

Et Diaconus idem iterum dicit :
Flectámus gēna.

Et mox Episcopus tertio repetit præfatam Antiphonam :
Venite, venite, etc.

Et Diaconus idem tertio dicit :
Flectámus gēna.

Deinde Pontifex ingreditur Ecclesiam, stans infra ostium, distans ab illo spatio convenienti, et tunc Archidiaconus inchoat, et schola prosequitur, Antiphonam :

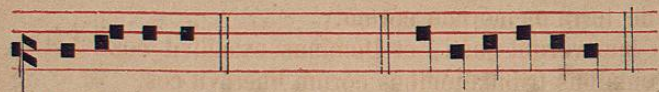
6 Toni.

Ac-ce-di-te ad e-um, et il-lu-mi-na-mi-ni :

et fá-cies ve-stræ non confun-den-tur. Psalmus.

Be-ne-di-cam. . . . . E u o u a e.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Tíméte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Venite filii, audite me : * tímórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos? Próhibe linguam tuam a malo : * et lábía tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Qua incepta, mox pœnitentes ingredientes infra ostium Ecclesiæ corruunt ad pedes Pontificis, sicque

prostrati, et flentes, jacent, donec præmissa Antiphona et Psalmus compleantur. Quibus expletis, Archipresbyter dicit in tono Lectionis id, quod sequitur :

REDINTEGRA in eis, Apostólice Póntifex, quidquid diabolo suadente corruptum est; et orationum tuarum patrocinantibus méritis, per divinæ reconciliaciónis grátiam fac hómines próximos Deo. Ut qui ántea in suis sibi perversitatibus displicébant, nunc étiam placére se Dómino in regione vivórum devicto suæ mortis auctóre gratuléntur.

Et Pontifex interrogat :

Scis illos reconciliacióne fore dignos ?

Et ille respondet :

Scio, et testificor, fore dignos.

Et tunc alter Diaconus dicit : Leváte.

Quibus surgentibus, Pontifex accipit unum ex illis per manum, omnibus aliis similiter sese ad manus tenentibus. Tunc Archipresbyter dicit alta voce :

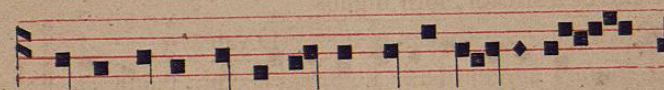
- V. Iniquitátes meas ego cognósko.
 R. Et peccátum meum contra me est semper.
 V. Avérte fáciem tuam a peccáti meis.
 R. Et omnes iniquitátes meas dele.
 V. Redde mihi lætítiam salutáris tui.
 R. Et spiritu principáli confirma me.

Quo dicto, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

5 Toni.

Di-co vo - his, gau - di-um est An - ge - lis De - i

su - per u - no pec - ca - to - re pœ - ni - ten - ti - am

a - gen - te.

Qua dicta, trahit illum quem manu tenet, et ille alios, ducens eos usque ad falditorium in medio Ecclesiæ prius ibi paratum. Et ibi stans super scabellum conversus ad illos genua flectentes inchoat Antiphonam :

8 Toni.

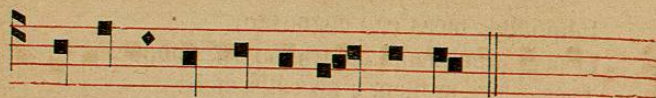

O - por - tet te, fi - li, gau - de - re, qui - a

fra - ter tu - us mortu - us fu - e - rat, et re - vi - xit;

per-i - e - rat et in - ven - tus est.

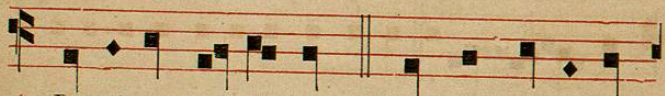
Qua dicta, dicit in modum Orationis :

OMNIPOTENS Deus vos absolvat ab omni vinculo peccatorum, ut habeatis vitam æternam, et vivatis. Per Dñm nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Sp̄ritus sancti Deus,

Deinde dicit super illos voce mediocri, tenens manus apertas ante pectus, hanc Præfationem :

PER omni-a sæ-cu-la sæ-cu-lo-rum. *Ṛ.* A-men.

Ṳ. Do-mi-nus vo-bis-cum. *Ṛ.* Et cum spi-ri-tu

tu-o. *Ṳ.* Sur-sum cor-da. *Ṛ.* Ha-be-mus ad

Do-mi-num. *Ṳ.* Gra-ti-as a-ga-mus Do-mi-no

De-o no-stro. *Ṛ.* Dignum et ju-stum est.

Ve-re dignum et ju-stum est, æquum et sa-lu-

ta-re, nos ti-bi sem-per, et u-bi-que gra-ti-as

a-ge-re, Do-mi-ne sancte, Pa-ter o-mni-potens,

æ-ter-ne De-us, per Chri-stum Do-mi-num

nostrum. Quem o-mni-potens ge-ni-tor in-ef-fa-bi-

li-ter na-sci vo-lu-i-sti, ut de-bi-tum A-dæ

ti-bi per-solve-ret æ-ter-no Pa-tri, mor-tem-que

nostram su-a in-ter-fi-ce-ret, et vul-ne-ra